

[Fiskeriministeren.]

været faldende priser; men det er jo noget, vi også har set tidligere.

Når jeg tager ordet igen, er det mere for at tilkendegive, at hvis man ikke får den smidighed, som jeg her efterlyser, er jeg bange for, at det meget let kan blive endnu værre. Jeg tror nemlig, at de prismæssige gyngeture, vi har været vidne til inden for de sidste to år på vore fiskeauktioner, også skal ses i relation til, at der har været perioder, hvor den danske fiskeindustri ikke har kunnet få de fornødne råvarer.

Hermed sluttede forhandlingen

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri. (Om pligt til i visse tilfælde at løse fisketegn, om oprettelse af en fond til ophjælpning af fiskebestanden samt om opsynsmænd) [af Bjørn Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 126) findes i tillæg A. sp. 2605, fremsættelsen i tidenden sp. 2576).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om ferskvandsfiskeri. (Om pligt til i visse tilfælde at løse fisketegn og om oprettelsen af en fond til ophjælpning af fiskebestanden) [af Bjørn Larsen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 127) findes i tillæg A. sp. 2611, fremsættelsen i tidenden sp. 2576).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen):

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til de foreliggende lovforslag.

I henhold til § 1, stk. 8, i loven om saltvandsfiskeri, der i øvrigt er trykt som bilag til lovforslaget om ændring af nævnte lov, har nordiske statsborgere ret til at drive lystfiskeri med stang, pilk eller lignende håndredskaber på dansk fiskeriterritorium efter de af fiskeriministeren fastsatte regler, ligesom ministeren kan fastsætte regler om adgang for andre udenlandske statsborgere til at drive lystfiskeri i tilsvarende omfang. I overensstemmelse hermed er der i bekendtgørelse af 21. juni 1965 givet regler for udlændinges adgang til at drive lystfiskeri på dansk fiskeriterritorium. I henhold hertil skal andre udlændinge end de nordiske statsborgere, forinden fiskeriet påbegyndes, have indhentet skriftlig tilladelse fra en fiskerikontrolstation. Denne tilladelse udstedes uden betaling og afgift.

Nu ønsker man imidlertid fra forslagsstillernes side, at de nævnte udlændinge ikke alene skal behandles anderledes og ringere end danske statsborgere, men også ringere end turister fra de nordiske lande, idet man ønsker, at de skal betale en særlig afgift for at få adgang til at drive lystfiskeri. Samtidig har jeg bemærket mig, at man øjensynlig ikke mener, at udlændinge som hidtil skal have lov til at anvende pilk til fiskeri.

Jeg skal imidlertid ikke lægge skjul på, at jeg for mit eget vedkommende vil tillade mig at sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det kan være en klog og rigtig foranstaltning at gennemføre de foreliggende to lovforslag. Når man ved, hvor betydelige indtægter turismen nu i en årrække har bragt til landet, og har hørt og læst om, hvor kraftigt turister reagerer i tilfælde, hvor de har indtryk af, at de behandles ringere end landets egne borgere, så tror jeg, at man skal betænke sig meget, inden man vedtager en så udpræget forskelsbehandling som foreslået med hensyn til adgang til et lystfiskeri, der for visse turister indgår som et attraktivt led i deres ferieadsprelser. Jeg kan ikke forestille mig, at de forholdsvis små indtægter, som den foreslåede afgiftsordning må antages at ville kunne indbringe, kan opveje det, man risikerer at tabe ved en forskelsbehandling i form af utilfredse turister.

Jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at